

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Lad os diskutere sejr over kolonialismen!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 16. august 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 16. august 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, der er en række begivenheder i gang, som peger på et stort skift i verden: Der er BRIKS-topmødet, som finder sted i næste uge i Sydafrika, hvor mange nationer uden for BRIKS-medlemmerne deltager; og der er den internationale sikkerhedskonference i Moskva, som fandt sted i går, med titlen "Global Security Realities in a Multipolar World", hvor mere end 70 nationer deltog, og den giver et glimt af, hvad vi kan forvente på BRIKS-topmødet i næste uge.

Så samtidig er der en igangværende indsats fra de såkaldte vestlige nationer for at sabotere kampen for at gøre en ende på kolonialismen. Hvad kan du fortælle os om, hvordan denne kamp udvikler sig?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: De etablerede i Vesten har indtil videre nægtet at erkende, at deres politik har forårsaget en boomerang, eller at denne politik har været en boomerang, og der har været et enormt tilbageslag: For sanktionspolitikken mod Rusland har ikke skadet Rusland, den har skadet Europa i almindelighed og Tyskland i særdeleshed. Konfiskeringen af

aktiver har ført til de-dollarisering. Og generelt har den geopolitiske politik nu ført til en situation, hvor Kina og Rusland er i et cementeret strategisk partnerskab, som alle forsøg på at splitte vil mislykkes. Og man kan sige, at der er tale om et absolut, stort strategisk oprør fra udviklingslandenes side, som absolut ikke ønsker at være under kolonialismens åg længere.

Så jeg tror, at det bedste billede, jeg kunne komme på for at give en metafor for alt dette, er det faktum, at da den tyske udenrigsminister Baerbock forsøgte at flyve til Indo-Stillehavet, måtte hun komme tilbage to gange med sit fly på grund af tekniske fejl, angiveligt på flyet; og flyet måtte dumpe en masse brændstof i havet for at kunne lande igen, så kort tid efter start. Så måtte hun aflyse hele sit besøg, og muligheden for at sende fine billeder hjem til de godtroende var naturligvis helt forpasset. Der var mange kommentarer i de internationale medier, nogle af dem ret {schadenfroh}, der dybest set sagde, at dette er typisk for tysk politik i disse dage, de kan ikke få noget gjort længere – og der er noget om det. For hvis man ser på alle de mange fejl, infrastrukturen, togenes punktlighed, og jeg kunne lave en meget lang liste, så er det de forkerte politikkers fiasko, især de grønnes, der nu fører til ødelæggelsen af Tyskland.

Så dette billede af Baerbock, der ikke kan flyve til Indo-Pacific, er lidt synonymt med, hvor tingene står. Og befolkningerne i Vesten – og jeg taler ikke om etableringerne, jeg taler om folket, befolkningen – de er nødt til at indse, at der er forandringer, som ikke kan afhjælpes ved at gå tilbage til de gamle måder. Det ene er, at resultatet af hele denne politik med NATO's udvidelse mod øst gennem 30 år og alle de efterfølgende udviklinger har ført til en situation, hvor det er meget tydeligt, at Rusland har truffet en beslutning om, at de ikke længere regner med politikere i Vesten, de forsøger ikke længere på en eller anden måde at finde folk i Europa, eller bestemt ikke i USA,

til at føre en fredelig politik eller en nedrustningspolitik og på en eller anden måde forsøge at løse problemer gennem diplomati. Og de omstiller sig nu: Jeg tror, at forholdet mellem Rusland og Kina er én ting. Der er nogle mennesker i Europa, som stadig forsøger at appellere til enten Rusland eller Kina med det formål at få dem til at kappe båndene til hinanden; jeg tror, at det er dømt til at mislykkes og fuldstændig fejlberegner beslutsomheden i disse to lande, som har draget deres konklusioner af vestlige politikker. Og det har givet fuldstændig bagslag, også med hensyn til udviklingslandenes politikker, som på grund af den kinesiske mulighed for at samarbejde med Bælte-og- Vej-Initiativet i de sidste 10 år nu for første gang har set, at de har et alternativ til det neoliberale system, der har sat dem i en situation, hvor de ikke kan overvinde deres afhængighed af vestlige lån med betingelser, der forbyder enhver reel industriel udvikling i udviklingslandene.

Så de er dybest set nået til en konklusion. Og hvis man lytter til alle talerne fra Afrika, fra udviklingen i Sahel-zonen, Niger, Tchad, Burkina Faso, Algeriet, Sydafrika, Zimbabwe, så får man en helt ny stemning, hvor det er meget tydeligt, at de åbent siger: "Vi har fået nok af jeres kolonialistiske politik!"

Der var Rusland-Afrika Forum i Skt. Petersborg den 27.-28. juli, hvor vores Schiller Institut-repræsentant fra Frankrig, som er leder af Afrika-afdelingen, Sébastien Périmony, var den eneste vestlige gæst, der var inviteret til dette topmøde. Og han gav en fantastisk rapport om det, som er på vores hjemmeside (<https://www.youtube.com/watch?v=nBNkstGuu1A>), og du kan tweete den og re-tweete den, som du vil, for folk skal vide, at dette er den nye ånd i det Globale Syd.

Jeg tror ikke, at disse ting kan gøres ugjort. Jeg tror ikke, man kan vende tilbage til det gamle geopolitiske spil. Den eneste vej ud ville være, at tilstrækkeligt mange mennesker i Vesteuropa og USA forstår, at de er nødt til at flytte sig og

samarbejde med den globale majoritet: Det betyder et nyt paradigme, et nyt koncept for internationale relationer, som betragter alle lande som ligeværdige, som respekterer alles suverænitet, som forfølger en gensidig win-win-politik i alles interesse, og det vil være en ny oplevelse for nogle af de mennesker, som stadig er vant til at tænke på den gamle kolonialistiske måde.

Men det er en meget håbefuldt udvikling for menneskeheden som helhed, og jo før vi kan få i det mindste en del af etablissementet i Nordamerika og Europa til at indse det, jo bedre, for hvis vi bliver ved med at forsøge at holde fast i geopolitiske mål, kan det kun føre til Vestens undergang, og det er desværre også en mulighed. For hvis Europa ikke finder en måde at samarbejde med det Globale Syd på, er Tyskland på nippet til at gå nedenunder og hjem og blive fuldstændig afindustrialiseret, med utrolige sociale konsekvenser til følge.

Så vi befinder os virkelig i en epokegørende forandring, men af en helt anden slags, end kansler Scholz talte om for mere end et år siden, fordi det er overgangen fra den kolonialistiske tidsalder til den moderne tidsalder, hvor kolonialismen vil være et spørgsmål om fortid.

SCHLANGER: En af de førende fronter i denne kamp finder sted i Afrika, omkring kuppet i Niger. Vores samarbejdspartner Jacques Cheminade, en tidligere præsidentkandidat i Frankrig, udsendte en erklæring om Frankrigs og andre vestlige landes forsøg på at gribe ind i situationen der. [<https://www.institutschiller.org/spip.php?article1590>] Jacques opfordrede Frankrig til at stoppe sin neokoloniale indblanding i Niger og til at arbejde for opløsningen af NATO. I betragtning af de afrikanske nationers stærke negative reaktion på Frankrig, USA, ECOWAS og andre, der truer Niger, er det så muligt, i lyset af det, du lige har sagt, at Cheminades forslag vil få en vis støtte?

ZEPP-LAROUICHE: Det tror jeg. Det ser ikke sådan ud i øjeblikket, men der er helt klart en del af, jeg vil sige, selv det franske establishment – hvis man for eksempel tænker på, at militæret er en del af etablissementet – jeg tror, der er mange mennesker, der ligesom de Gaulle mener, at det at være med i NATO er helt uforeneligt med at bevare franske nationale interesser. Det er en væsentlig faktor. Jeg tror, den er stærkere i Frankrig end i noget andet europæisk land, fordi de har traditionen fra de Gaulle, som tog Frankrig ud af NATO.

For det andet tror jeg, at der er et fænomen i Frankrig, som også er stærkere end i noget andet europæisk land, og det er fænomenet suverænister: Det er folk af meget forskellig politisk observans og farve, men de er alle overbeviste om, at Frankrigs suverænitet er helt afgørende, og de ser den truet af NATO og af EU. Så i betragtning af, at den franske Macron-regerings nuværende politik er en militarisering af økonomien kombineret med en brutal nedskæringspolitik, der rammer den fattigste del af befolkningen, tror jeg, at Frankrig, ligesom alle andre europæiske lande, bliver en mere og mere eksplosiv social enhed, og det er også en stor faktor.

Så i betragtning af, at Schiller Instituttet og Solidarité et Progrès-delen af Jacques Cheminade også er respekterede stemmer i Frankrig, tror jeg, der er håb om, at vi kan vise vejen i en anden retning. Det kommer til at kræve en masse arbejde og en masse mod, men jeg er virkelig optimistisk med hensyn til, at vi kan gøre det.

SCHLANGER: Vi havde en, der skrev ind om BRIKS-valutaen. Der er mange spekulationer om, hvorvidt de vil komme med en ny valuta. Og Gregg spørger: "Hvordan kan BRIKS regne værdiansættelser ud for råvarer fra forskellige lande? Vil de bruge værdiansættelser i guld, eller hvad tror du om det?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev et meget vigtigt konceptuelt papir om dette spørgsmål i 2000, "On

a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency” (https://larouchepub.com/lar/2000/lar_commodities_2730.html). Her foreslår han at skabe en ny valuta baseret på varer og værdier i den fysiske økonomi. Det betyder, at man skal have en afregningsinstitution mellem nationale valutaer, og så skal man blive enige om en bestemt standard for prisfastsættelse af guld og andre råvarer, faste valutakurser, og så værdsætter man arbejdsproduktivitet som en nøglefaktor i situationen.

Så der skal ske justeringer fra tid til anden, men så længe udviklingsvektoren går i retning af at øge produktiviteten gennem investeringer i de teknologier, der fører til en stigning i energistrømtæthed og den tilknyttede potentielle relative befolkningstæthed, kan du justere det. Det er et meget vigtigt mål, for det er ikke alle nye teknologier, der gør det. For eksempel kan grønne teknologier se attraktive ud for spekulanterne, fordi de kan skabe bobler i en kort periode, men de mindsker faktisk arbejdskraftens produktivitet og også produktionskapaciteten, og de går i retning af at mindske den potentielle relative befolkningstæthed.

Så det er ting, der kan måles videnskabeligt, og jeg tror, at sammenhængen mellem energistrømtæthed og befolkningstæthed er noget, der skal findes ud af præcist, og det diskuteres tydeligvis meget intenst lige nu.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Agneta fra Global Network Against Weapons and Nuclear Power in Space. Hendes gruppe er meget optaget af at afslutte våbenkapløbet, og hun spørger: “Vil du deltage i krigsførelse i rummet? Hvad synes du om krigsførelse i rummet?”

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at krigsførelse i rummet er endnu mere pervers end krigsførelse på jorden. For rummet er virkelig det område, hvor den næste fase af menneskets udvikling bør finde sted, nemlig at vi overvinder den geopolitiske konfrontation og ideen om, at du skal sætte din pæl på månen, og denne del er min, og jeg vil forsvare den med

våben. Selvfølgelig er rumkrig allerede en faktor: Man har allerede kontrol over næsten alle former for krigsførelse fra rummet på Jorden lige nu, og det forkorter varslings tiden til endnu mindre tid, end man har på Jorden.

Så det er meget vigtigt at inkludere rumvåben og brugen af rummet til militære formål i en ny nedrustningstraktat. Men jeg tror, at det, der er vigtigere rent filosofisk, er, at rummet skal blive et samarbejdsområde for den menneskelige art, og det er det, der gør os til mennesker! Hvis du tænker på, at siden, jeg tror, det var Apollo 8 – jeg er ikke sikker, men første gang mennesket var i stand til at forlade jordens kredsløb, var det et kæmpe gennembrud, og mange astronauter mener, at det endda var et større gennembrud end Apollo-landingen på månen, fordi det betød, at menneskeheden begyndte at holde op med bare at være jordboere, at vi faktisk kunne løfte os selv op i rummet. Og det var på en måde det første lille skridt i retning af, at menneskeheden blev en rumart.

Og nu, om et par dage, vil vi have flere månelandinger: Jeg tror en russisk og en indisk, lige før BRIKS-topmødet – bløde landinger på Månens sydpol. Der er meget konkrete planer fra flere rumagenturer om at bygge en landsby på Månen, og det bør være der, hvor nationer arbejder fredeligt sammen om at tage det næste skridt i forhold til at erobre og finde ud af universets love. Det er det, folk burde gøre. Så jeg synes, det står meget højt på dagsordenen.

SCHLANGER: Lad os et øjeblik skifte emne til amerikansk politik, for der er sket nogle udviklinger der, med den fjerde runde af anklager mod Donald Trump. Flere mennesker har spurgt til disse anklager, og det generelle tema er, om det ikke virker som en overdrivelse? Kommer det ikke til at give bagslag for de mennesker, der går efter Trump gennem domstolene?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er jeg ret sikker på, at det vil. For da valget fandt sted, var der mange mennesker, der var

overbeviste om, at der var en eller anden form for manipulation med valget. På grund af udviklingen den 6. januar 2021 har folk været ret skræmte til at tage disse spørgsmål op, men Trump er langt, langt foran på den republikanske side, og med Robert Kennedy Jr. på den demokratiske side har du nu en ikke-etableret kandidat på den demokratiske side, så jeg tror, at det politiske landskab i USA er meget anderledes, end det var ved sidste valg. Og det bliver uforudsigeligt.

Jeg tror, at Biden-administrationen er ekstremt bekymret, og ikke kun Biden-administrationen, men også atlantisterne i Europa er ret skræmte over muligheden for, at enten Trump eller Kennedy kunne vinde valget, og det ville efter deres mening være enden på hele deres projekt.

Det er selvfølgelig langt væk, og de forandringer, jeg talte om tidligere, er allerede ved at skabe en meget anderledes situation. Så jeg tror, at det korte svar på dit spørgsmål er ja. Jeg tror, det har potentialet til at give fuldstændig bagslag for den nuværende politik.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra AJ i chatrummet, som går tilbage til det, du talte om tidligere, men han spørger: "Hvad er der sket med diplomatiet i verden? Hvad er diplomaternes ansvar?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at diplomater er nødt til at genopfinde diplomatiet, fordi det dybest set er blevet ganske beskadiget af de nuværende vestlige diplomater. Du har Blinken som topdiplomat i USA; før det havde du andre statssekretærer, som også gjorde det svært for diplomatiet at trække vejret. Og så har du Baerbock, som heller ikke var så succesfuld.

Jeg mener, at diplomatiet bør tage hensyn til den anden parts interesser. Diplomati bør være at finde en måde, selv hvis du har en meget håbløs situation, eller en tilsyneladende håbløs situation, det er kunsten at finde et nyt niveau, hvor et problem kan løses: Og det betyder, at du skal kende din

partner, du skal kende historien, kulturen; du skal have en vis sympati for den anden person, for hvis du ikke har sympati, kan du ikke håndtere det. Og problemet med de nuværende diplomater, eller de fleste af dem, er, at de er så optaget af deres egen personlighed – du ved, i Baerbocks tilfælde bruger hun sekscifrede beløb på fotografier og professionel makeup. Det er ikke diplomati, det er PR. Det er bedrag, det er alt andet end diplomati.

Jeg mener, at diplomatiets kunst har meget at gøre med statskunst. Det har ikke kun at gøre med evnen til at forme sin egen stat efter en vision, at gøre den bedre, mere kreativ, mere potentiale for sine borgere, men også at være generøs over for andre nationer. Og så at have relationer mellem nationer og civilisationer, hvor de hver især handler i den andens interesse: Eller i det mindste har man en måde at løse tingene på gennem kreative, ikke-militære måder at løse konflikter på.

Jeg tror, at det, der sker lige nu med BRIKS Plus, er, at der på BRIKS-topmødet, som starter i næste uge, vil være BRIKS-nationer; 23 nationer har allerede ansøgt om medlemskab; 22 mere har uformelt ansøgt om medlemskab. Der vil være 70 nationer i alt. Og jeg tror, at det, disse nationer forsøger at gøre, netop er at udvikle et nyt system af relationer med hinanden baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og baseret på FN's charter, men generelt at behandle hinanden med respekt som ligemænd. Og det er noget, som de fleste diplomater i Vesten bliver nødt til at lære igen.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Bal Krishna, som er deltager i International Peace Coalition, og det kommer også ind på spørgsmålet om diplomati i lyset af alle de trusler mod Kina, der kommer fra Vesten, om dets såkaldte "aggressive" politik i Indo-Pacific-regionen. Krishna spørger: "Hvad synes du om Kinas politik i Indo-Stillehavsområdet?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror bestemt, at Kina varetager sine interesser, for Kina er meget bevidst om, at alle disse spil i Det Sydkinesiske Hav er designet til at skabe konstante provokationer: Som de såkaldte "frihed til navigation-operationer" i Det Sydkinesiske Hav, eller selvfølgelig patruljerne omkring Taiwan, USA's våbensalg til Taiwan, besøgene af mange politikere, der behandler Taiwan, som om det var en separat nation – det er ingen overraskelse at læse, at målet er at inddæmme Kina.

Så Kina investerer en vis del af sit BNP i militær opbygning. Det er stadig langt, langt efter, lad os sige, USA. Så at tale om Kinas "militære aggressivitet" er latterligt, for det, Kina gør, er langt, langt mindre end det, NATO og USA gør. Og så det faktum, at NATO er ved at beslutte sig for at blive et globalt NATO, eller ønsker at blive et globalt NATO: Det har Kina reageret meget kraftigt imod, fordi de udmærket ved, at det eneste mål for det er Kina. Og hvad har Den Nordatlantiske Alliance med Stillehavet at gøre? Det er bare en provokation.

Jeg tror ikke, at bestræbelserne på at splitte Rusland og Indien, Kina og Indien, alt det der, og især Kina og Rusland, kommer til at fungere. Der har været en enorm indsats for at forudsige dommedag for den kommende BRIKS-konference, at alle disse spændinger vil betyde, at de ikke vil være i stand til at nå til enighed om, hvorvidt BRIKS skal udvides. Men alle lederne, jeg tror Modi selv, præsident Lula, russiske talsmænd, kinesiske talsmænd, alle har dybest set afvist det og sagt, at sådanne spekulationer kun er spekulationer og ikke virkelighed.

Så jeg tror, at Kina som helhed absolut ikke er aggressivt, det er ikke imperialistisk. Hvis man ser på Kinas historie, har de ikke missioneret for deres system, det er ikke en del af den kinesiske filosofi. Så jeg synes, at det gode er, at Kina er indstillet på at hjælpe med at løfte landene i det Globale Syd gennem økonomisk udvikling. Og hvis du taler med afrikanske ledere og mange mennesker i Asien eller

Latinamerika, vil de fortælle dig, at de ser Kina som en ven. Det er deres erfaring, og det er en god ting.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål mere. Lad mig få det hurtigt ud, så du kan svare på det: Det er fra Menashe, som gerne vil vide, når du taler om geopolitik, spørger han: "Er dette det gamle, imperiale systems del og hersk-politik? Er det det, de bruger til at splitte de afrikanske lande mod Niger?"

ZEPP-LAROUICHE: Det forsøger de helt klart at gøre, men det ser ikke ud til, at det virker. Det kan man se af, at ECOWAS, den vestafrikanske økonomiske organisation, ville iværksætte en militær operation mod Niger, men de blev nødt til at udskyde den på ubestemt tid, fordi de først og fremmest indså, at der stod ekstremt meget på spil. Hvis de var gået videre med det, ville det have truet med at sprænge hele det afrikanske kontinent i luften, og det ville have haft uforudsigelige konsekvenser for alt, inklusive masseflugt og totalt kollaps. Så de blev nødt til at afblæse det, fordi flere ledere fra nabolandene gik meget stærkt ud og forsvarede Nigers nuværende politik. Så jeg tror, det mislykkedes.

Faren er selvfølgelig, at andre konflikter kan blive antændt, men jeg tror, at den nye faktor i situationen er, at afrikanerne virkelig – og de siger det offentligt – hvis du læser de afrikanske aviser eller lytter til de afrikanske medier, så siger de det: Vi har fået nok, vi vil ikke have de her lege mere. Og det er en helt ny tone i situationen, og jeg synes, det er en meget håbefuldst udvikling, at dette kan fortsætte.

SCHLANGER: Forhåbentlig vil folk i Vesten indtage den samme holdning og slutte sig til det Globale Syd i afslutningen af kolonialismens æra.

Helga, tak for din tålmodighed med dagens internetproblemer. Vi er tilbage i næste uge, og jeg kan forsikre dig om, at min internetforbindelse vil være bedre til den tid. Så vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: OK! Bliv medlem af Schiller Instituttet!